

1. Είμαστε το «ισχυρό φύλο». Και ζούμε σε μέσο όρο... επτά χρόνια λιγότερο από το «ασθενές».
2. Σκεφτείτε: επτά ολόκληρα χρόνια ζωής. Η επαχθέστερη φυλετική διάκριση που έγινε ποτέ.
3. Και μόνο τα επτά χρόνια αρκούν για να καταρρεύσει ο μύθος της καταπίεσης. Πού ακούστηκε οι καταπιεζόμενοι να ζουν περισσότερο από τους καταπιεστές;
4. Φαινομενικά μοιάζει να σας καταπιέζουμε – εξωτερικά. Αυτό όμως, κυρίες μου, είναι δική σας επινόηση. Όπως οι τρομοκράτες προκαλούν τις δικτατορίες που τους βοηθάνε να καταλήξουν κάποτε στη λαϊκή κυριαρχία, έτσι κι εσείς μας εγκαταστήσατε «κυρίαρχους», για να δημιουργήσετε την τρομοκρατία της ενοχής!
5. Και ισχυρότερη καταπίεση από αυτήν της ενοχής δεν υπάρχει.
6. Άντρας σημαίνει ένοχος. Για όλα!
7. Αρχίζετε τη μαζική παραγωγή και διανομή ενοχής σαν μητέρες. Και συνεχίζετε σαν αδελφές, ερωμένες, σύζυγοι.
8. Από όλα τα πολυεθνικά μονοπώλια το πιο αλλοτριωτικό είναι το μονοπώλιο της ενοχής. Και το έχετε εσείς!
9. Η ενοχή είναι που μας κόβει επτά χρόνια. Η ενοχή φέρνει τα εμφράγματα και τα έλκη.
10. Χάρη σε σας νιώθουμε πάντα ένοχοι: Από τη στιγμή που δε θα βάλουμε το πουλόβερ μας (Γιαννάκη! θα με πεθάνεις!) ως τη στιγμή που πεθαίνουμε (Γιάννη μου, πού με αφήνεις!). Έτσι που του έρχεται του Γιάννη να ζητήσει συγγνώμη...
11. Ένοχοι όταν σας αγκαλιάζουμε (σας πνίγουμε). Όταν δε σας αγκαλιάζουμε (αδιαφορούμε). Όταν αφήνουμε τη μαμά μας (εγώ που έδωσα τη ζωή μου για σένα!). Όταν δεν την αφήνουμε (μα επιτέλους, άντρας είσαι εσύ;). Όταν σας παντρευόμαστε (σου έδωσα τα καλύτερά μου χρόνια!) κι όταν δε σας... παντρευόμαστε (το αυτό, πιο δραματικά). Όταν σας πηδάμε (με πλάνεψες, με ζάλισες, με παρέσυρες!) κι όταν δε σας πηδάμε (κατάλαβα – δεν μπορείς!). Όταν είμαστε ευγενείς (τοιούτος είναι;) κι όταν δεν είμαστε (τι αγροίκος!). Κι αλίμονο αν στην ευγενή πράξη της συνουσίας δε δεήσει να σας επισκεφθεί ο οργασμός. Ένοχοι εμείς και γι' αυτό. Αποκλειστικά. (Δεν τα καταφέρνεις, χρυσέ μου!)
12. Κι έχουμε και το καθημερινό ξύρισμα...
13. Η ενοχή μας αγκαλιάζει τα πάντα: φταίμε για τον πληθωρισμό, για τους πολέμους, για την ενεργειακή κρίση – ακόμα και για τον καιρό.

14. Στην πραγματικότητα η μητριαρχία ουδέποτε έληξε. Άλλαξε μόνο μορφή. Από την ωμή δικτατορία του ρόπαλου έγινε η εξευγενισμένη τυραννία των πλεγμάτων.

15. «Πίσω από κάθε μεγάλο άντρα υπάρχει μια γυναίκα». Ίσως. Αλλά οπωσδήποτε πίσω από κάθε νευρωτικό, μαμόθρεφτο, αναποφάσιστο, ευνουχισμένο, κακομοίρη άντρα υπάρχει σίγουρα μια γυναίκα.

16. Η κοινωνιολογική έρευνα έχει αποδείξει πως το 85% των αποφάσεων της οικογένειας παίρνονται άμεσα ή έμμεσα από τις γυναίκες (κυρίως έμμεσα).

17. Αριστουργήματα μακιαβελικής πολιτικής. Μας υποβάλλετε την απόφασή σας και μετά (αν τα πράγματα δεν πάνε καλά) μας θεωρείτε υπεύθυνους γι' αυτήν.

18. Κι έχουμε και το καθημερινό ξύρισμα...

19. Η φεμινιστική προπαγάνδα μας έχει ζαλίσει με την εικόνα της γυναίκας σκλάβας, που τρώει τα χέρια της στην μπουγάδα...

20. Και η εικόνα του άντρα υποζυγίου (του κουβαλητή) που δουλεύει για να χάνει η κυρία του στο κουν καν;

21. Φανερό είναι πως υπάρχουν αρκετές γυναίκες που δε σκοτώνονται για το νοικοκυριό. Ίσως να υπάρχουν κι άλλες που δεν παίζουν κουν καν. Αλλά άντρες μη κουβαλητές δεν υπάρχουν.

22. Και δε φτάνει που ζείτε επτά χρόνια περισσότερο από μας, είστε και προνομιούχες στον έρωτα.

23. Οι γυναίκες είναι ικανές για απεριόριστο αριθμό οργασμών την ημέρα – εσείς, κύριε, μπορείτε;

24. Και με τη νέα σεξουαλική επανάσταση έχουν κατορθώσει να σας περάσουν όλη την ευθύνη για την ικανοποίησή τους.

25. Έτσι, αν η κυρία είναι βραδυφλεγής, είσαι υποχρεωμένος να δουλεύεις δύο ώρες σαν χαμάλης – χρησιμοποιώντας όλες τις τεχνικές του Alex Comfort, των Masters και Johnson, της Καμασούτρα και του Σουκιγιάκι για να χτυπήσουν κάποτε οι καμπάνες.

26. Αν δε χτυπήσουν, φταίει ο κωδωνοκρούστης. Ποτέ ο κώδων.

27. Και το τραγικότερο προνόμιο; Μια γυναίκα δεν είναι ποτέ ανίκανη (ή και αν κάποτε έτσι νιώσει – δε φαίνεται).

28. Α! Η τρομακτική τρωτότητα του γυμνού άντρα – όπου μπορείτε με μια ματιά να προσμετρήσετε την ψυχική του κατάσταση!

29. Κι έχουμε και το καθημερινό ξύρισμα...

30. Λένε πως το ωραιότερο πράγμα στον κόσμο είναι να κάνεις το κέφι σου και να σε πληρώνουν γι' αυτό.

31. Υπάρχει πιο μεγάλο κέφι από τον έρωτα;

32. Αλλά ποιον πληρώνουν γι' αυτό; Όχι βέβαια τους άντρες...

33. Οι μεγάλες εταιρές ήταν η κορυφαία στιγμή της γυναικείας παντοδυναμίας.

34. Γοήτευαν, γλεντούσαν, κυβερνούσαν, διάλεγαν τους εραστές τους και αποσπούσαν περιουσίες για να δίνουν αυτό που η φύση χαρίζει δωρεάν σε όλους.

35. Σαν να τιμολογούμε τον ήλιο ή το οξυγόνο.

36. Αλλά και οι ταπεινές πόρνες είναι απόδειξη δύναμης. Γιατί ποιος πληρώνει ποιον; Αυτός που έχει ανάγκη.

37. Κι εσείς, κυρίες μου, δεν είχατε ποτέ ανάγκη. Ο νόμος της προσφοράς και της ζήτησης πάντα μεροληπούσε για σας.

38. Κι έχουμε και το καθημερινό ξύρισμα...

39. Οι γυναίκες καταναλώνουν τετραπλάσιο εισόδημα από αυτό που παράγουν (μαζί με τα οικιακά). Κατ' επέκταση οι άντρες απολαμβάνουν το ένα τέταρτο της δουλειάς τους (πού είσαι, Μαρξ, με την υπεραξία σου... Να δεις ποιος δουλεύει... ή μάλλον ποιος δουλεύει ποιον).

40. Δύο πράγματα μισούσα στη ζωή μου – το στρατιωτικό και την εργασία. Και με έπιανε ζάλη όταν σκεφτόμουν πως το ωραίο φύλο -αυτονόητα- δεν είχε υποχρέωση ούτε για το ένα ούτε για το άλλο.

41. Οι γυναίκες παραπονιούνται πως δεν πληρώνονται σαν άντρες. Έχετε δει όμως πολλές γυναίκες να εργάζονται «σαν άντρες»;

42. Μια στατιστική αναφέρει πως οι γυναίκες απατούν τους άντρες σε μικρότερο ποσοστό (35% έναντι 48%).

43. Μια άλλη στατιστική όμως λέει πως οι γυναίκες λένε ψέματα σε μεγαλύτερο ποσοστό (58% έναντι 22%).

44. Άρα η πρώτη στατιστική είναι ψευδής κατά 58%. Άρα οι γυναίκες απατούν τους άντρες τους σε μεγαλύτερο ποσοστό.

45. Άλλωστε, απάτη δεν είναι να κοιμάσαι με κάποιον άλλο – απάτη είναι να λες ψέματα.
46. Παρατηρήστε τα ζευγάρια σε μια λουτρόπολη. Όσο περνάνε τα χρόνια, ο μέσος άντρας ολισθαίνει βαθμιαία στο ρόλο του ταλαιπωρημένου, ηλικιωμένου, καρτερικού συνταξιούχου. Είναι γεμάτος παραίτηση, εγκαρτέρηση και υποταγή.
47. Ενώ όσο περνάνε τα χρόνια η μέση γυναίκα μεταμορφώνεται σε μέγαιρα. Απαιτητική, φωνακλού, υστερική, αυταρχική, καταπιεστική... πεθερά!
48. Όσο περνούν τα χρόνια το κάθε φύλο δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο.
49. Και το δικό μας πρόσωπο θέλει και καθημερινό ξύρισμα!
50. Αφού όμως οι γυναίκες είναι το ισχυρό φύλο, τότε τι χρειάζεται η απελευθέρωση της γυναίκας;
51. Η απελευθέρωση της γυναίκας είναι για τις γυναίκες η μεγαλύτερη παγίδα και για μας η τελευταία ελπίδα.
52. Έτσι και ολοκληρωθεί, σωθήκαμε! Τι είναι το να πλύνεις τρία πιάτα μπροστά στο να κουβαλάς όλες τις ευθύνες (και την ενοχή) του κόσμου;
53. Φαινομενικά η απελευθέρωση της γυναίκας θέλει να καταρρίψει την εξωτερική καταπίεση – ελπίζοντας πως θα συντηρήσει την εσωτερική.
54. Αλλά αυτό είναι λάθος. Το δίχτυ της ενοχής είναι αποκλειστικό όπλο του υποτιθέμενου αδύναμου. Μόλις δυναμώσουν, θα το χάσουν. Και θα λυθούν τα νήματα που μας κινούν (ή μας δένουν).
55. Έτσι, η «απελευθέρωση» της γυναίκας θα γίνει η απελευθέρωση του άντρα.
56. Και θα πάψω επιτέλους να ανοίγω τις πόρτες και να κρατάω παλτά. Ποτέ δεν κατάλαβα το γιατί.
57. Ζητώ λοιπόν την απελευθέρωση της γυναίκας! Μια δεκαετία αφού ολοκληρωθεί θα δείτε ποιος θα ζει επτά χρόνια παραπάνω.
58. Θα δείτε ποιος θα αισθάνεται ένοχος όταν (και οπότε) δεν υφίσταται ερωτική διέγερση.
59. Θα δείτε ποιος θα βγάζει χαρτζιλίκι κάνοντας (κατ' εξοχήν) το κέφι του...
60. Φαλλοκράτες όλου του κόσμου, ενωθείτε! Κρατήστε λίγο ακόμα τους φαλλούς σας (ξέρω πόσο δύσκολο είναι).

61. Αφήστε τις γυναίκες να μαινούνται κατά των φαλλών. Θα τους κάνουν έτσι είδος «ουσιώδες εν ανεπαρκεία».

62. Μόνον τότε οι φαλλοί πραγματικά θα κυβερνήσουν τον κόσμο!

---

www.fimi.gr

Funny Email Attachments (by ultiks)